

let vil komme til det samme Resultat ved at optage en lille Clausul i Udvalgets Redaction, medens man i første Tilfælde vilde komme ind ikke blot paa en særegen Arvegangsmåde, paa en almindelig Theori om Fordringer og Contraforbringinger, men ogsaa paa Enkels Mand, der efter den foregaaende Afstemning maa ansees for at være bortfalden.

Rosenørn: Til hvad den ærede Ordfører nu sibst httrede, skal jeg tillade mig at sjeie endnu en Bemærkning: Forsaavidt den høitærede Minister vilde lægge en stor Vægt paa det Motiv, som Roven kan afgive for Godseierne til at sælge til Bysarvingerne, troer jeg, at det Motiv til at fremkalde en saadan Hft hos Godseierne, der blev lagt ind i Lovudkastet ved Indstemningen af den nye § 2 igaar Aftes, vil virke meget mere til at fremme Fæstets Overgang til Selveiendom ved frivilligt Salg til Brugeren, end hvis den nuværende nye § 3 forandres i den af den høitærede Minister antydede Retning. Jeg troer altsaa, at vi ved Roven, som den allerede er bleven forandret her i Thinget, ville snarere og kraftigere virke til, at Fæstegodset ved frivilligt Salg gaaer over til Brugeren, end ved at forandre den nu foreslaaede Bestemmelse i den af Ministeren antydede Retning.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg vil blot bemærke, at det egentlig var for at støtte Godseieren til at bortfæste eller sælge Gaarden til et af Børnene, at jeg ansaae Bestemmelsen for at være af Bigtighed.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man til Afstemning. Forinden denne bemærkede

Formanden: Forinden Afstemningen finder Sted, vil jeg bringe i Erindring, at hvis Udvalgets Fleertals Forslag til § 2 ikke skal gaae igjennem, vil det sees, at Udvalgets § 3 har faaet et Indhold, som er blevet forandret ved Afstemningen under § 2. Denne Bemærkning gjør jeg, fordi det, som jeg tidligere anførte her, vil være nødvendigt ved 3die Behandling at rectificere, hvad der er blevet vedtaget ved 2den Behandling.

Man gif derpaa til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Mindretals (Carlsen og Willing) Forslag til § 2:

I 2den Linie efter „1ste April 1861“ indskydes: „saavel som ogsaa til de bestaaende Fæsteoverdragelser, forsaavidt Fæstebrevets Indhold ikke er til Hinder derfor.“

forfæstedes med 29 Stemmer mod 12.

2) Udvalgets Fleertals (Faursthou, Lehmann, Küttichau principaliter, tiltraadt subsidialiter af Carlsen og Rosenørn) Forslag til § 2:

„og efterlade de sig . . . til Slutningen forandres til: . . .

„skal Godseieren til Voet udbetale ligesaa mange Tredivtebele af den erlagte Indfæstningssum, som der mangler Aar i, at Fæstecontracten har været i 30 Aar.“

vedtoges med 26 Stemmer mod 14.

3) Udvalgets Mindretals (Carlsen og Rosenørn) Forslag til Fleertallets ovenstaaende Forslag til § 2:

Der tilføies Paragraphen:

„Været derimod Fæstet over 30 Aar, skal Fæsteren eller hans Enke for hvert Aar, hvort Fæstet vedværet ud over bemeldte 30 Aar, betale i forhøiet qarlig Afgift til Eieren $\frac{1}{30}$ af den erlagte Indfæstningssum.“

forfæstedes med 27 Stemmer mod 12.

4) Lovudkastets § 2 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Med Hensyn til Fæstecontracter om Gaarde, der bortfæstes efter 1ste April 1861, gjælder følgende Bestemmelse:

Døer Fæsteren og hans Enke inden Udløbet af 30 Aar, at regne fra Fæstecontractens Indgaaelse, skal Godseieren til Voet udbetale ligesaa mange Tredivtebele af den erlagte Indfæstningssum, som der mangler Aar i, at Fæstecontracten har været i 30 Aar.

vedtoges med 30 Stemmer imod 2.

5) Forslag af Udvalget (Carlsen og Rosenørn subsidialt):

Der indskydes en ny § 4, saalydende:

§ 4. Tilfælde af Fæstets Ophør ved Døds-